

[H. C. Toft.]

idet han på et indkaldt ekspresmøde den 2. marts stillede dem over for 2 muligheder: enten skulle organisationerne tiltræde en udbygning af bemyndigelsesloven, der kunne give adgang til centralisering af salg af avlsdyr, eller også måtte man affinde sig med en udbygning af bemyndigelsesloven, som uden begrænsninger skulle give ministeren adgang til at etablere centralsalg. Det er at sætte pistolen for brystet at sige det sådan, med andre ord at sige: hvis du vil anbefale det første, kan du nøjes med det; men vil du ikke, må du regne med at få det, der kan blive meget værre. Svaret skulle afgives i løbet af 3 dage. Når ministeren åbnede 2 muligheder, mon det da ikke må udlægges sådan, at ministeren for folketinget kun ville have forelagt forslag om centralsalg af avlsdyr, såfremt ministeren havde fået samtlige hovedorganisationers tilsagn? Der var ingen begrundelse for at stille de 2 muligheder op over for hinanden, hvis ministeren i forvejen havde taget sin beslutning.

Hvis det konservative folkeparti skal gå med til ministerens forslag, vil det være nødvendigt, at der under udvalgsbehandlingen kommer en række argumenter frem, som kan understrege, at det er nødvendigt at overdrage en sådan omfattende bemyndigelse til landbrugsministeren. Er det virkelig ikke muligt med den gældende bemyndigelseslov at sikre avlsdyreksporten også til lande med centralindkøb?

Er det ikke muligt gennem fastsættelse af mindstepriser ved den danske grænse at sælge, og måske endda fordelagtigere, til lande med centralindkøb? Det vil i denne forbindelse være af stor interesse at vide, om de priser, den danske landmand kan opnå efter rammeaftalen, er større eller mindre end de priser, der opnås efter den eksport, der hidtil er foregået til Jugoslavien.

Man kunne vel også rejse spørgsmålet, om landbruget ikke selv kunne ordne problemerne. Jeg har bemærket mig, at fhv. statskonsulent Jacobsen har skitseret en måde, der kunne åbne mulighed derfor, og det vil jeg personlig foretrække. Men det er selvfølgelig ikke noget, der kan ordnes fra i dag til i morgen. Var det ikke rigtigt og rimeligt, at landbrugsministerens be-

myndigelse begrænsedes til først at kunne bruges efter indstilling fra de eksporterende organer omfattende både landbrug, industri og handel eller et udvalg for disse på det vareområde, hvor ministeren påtænkte at benytte sig af den udvidede bemyndigelse? Efter de dispositioner, ministeren har foretaget i henhold til den gældende bemyndigelseslov, kan der vist i rigt mål være grund til at lægge en bremse på ham.

Et centralsalgsorgan må ifølge sagens natur følges af en fordeling til eksportørerne af det samlede kvantum, og i det aktuelle tilfælde — fremgår det af bemærkningerne — sker denne fordeling efter eksporten i de sidste 3 år. Men hvordan med nye eksportører? Hvordan med det unge, nye initiativ? Skal det helt udelukkes? Det, vi skal lovgive om, er jo ikke bare eksporten til Jugoslavien. Hvordan har ministeren tænkt sig at åbne adgang for nye kræfter i eksportindsatsen? Vi skal vel ikke nu have et nyt begreb til afløsning af de gamle sofaimportører og nu i stedet have sofaeksportører, der blot kan handle med deres licenser? Det er en ordning, der ikke kalder på noget initiativ. Det, der har givet landbrugsministeren en anledning til og begrundelse for dette forslag, er jo de problemer, som er opstået ved Jugoslavieneksporten, der i beløb dræjer sig om 10 mill. kr., svarende til 3 promille af den samlede danske landbrugseksport. Det er ikke oplyst, hvorfor den højtærede landbrugsminister ud over bemyndigelsen på det pågældende område ønsker at få en bemyndigelse, der giver ham beføjelse til at etablere centralsalg til alle lande med centralindkøb; og det drejer sig ikke blot om de østlige lande; der foregår jo også centralindkøb i andre lande, Spanien, Thailand og mange andre.

Vi må derfor under udvalgsarbejdet anmode den højtærede landbrugsminister om at fremføre begrundelse for, at det skulle være nødvendigt, og oplyse, om salget af andre landbrugsvarergrupper har haft lignende problemer, som avlsdyreksporten til Jugoslavien har haft.

I udvalget ønsker vi oplysninger om den kontrakt, der er sluttet med Jugoslavien, vi ønsker at få en redegørelse fra landbrugsministeriet med hensyn til, hvorledes man har disponeret vedrørende avlsdyreksporten til Jugoslavien gennem de